

tot 'actie' of 'acteren' kan overgaan en in zijn rol van toeschouwer blijft steken.

Vanuit dramaturgisch oogpunt is *De rest is overschot* niet echt een sterke produktie. Naast het hierboven beschreven loslaten van de toeschouwer, is ook bijvoorbeeld de ondervragingsscene in de tweede ruimte een beetje goedkoop. Scenografisch gezien kan het lokatieproject wél geslaagd genoemd worden: Bas Teeken en Michiel Voet hebben een ruimte ontwikkeld die op zich heel wat te vertellen heeft.

Op het eerste gezicht is de link tussen *De rest is overschot* en *3 Koningen* scenografisch: in de tweede produktie staat een soort controletoren die qua materiaal en vorm doet denken aan de houten constructie annex uitkijkpost uit *De rest is overschot*. Voor het overige lijken er weinig overeenkomsten. Buiten de toren zijn er nauwelijks decoralelementen: drie stoelen, drie telefoontjestellen en een muziekstaander.

En er zijn ook drie 'koningen'. Eén van hen (Koen De Bouw) draagt een tulband en wordt Balthazar genoemd. De tweede heet Louis (Frank Focketyn) en is een nicherige militair. De derde (Steven van

Watermeulen), die in het stuk geen naam krijgt maar in het persbericht Lear genoemd wordt, heeft een zwarte broek en een witte jas met rouwlint aan. Hij ziet eruit als een zakenman. Anders dan in het Nieuwe Testament, zijn de drie koningen hier niet om een pasgeborene te verwelkomen, maar om een begrafenissen mee te maken: er is een baby gestorven, maar even later blijkt die uit de dood verzezen.

De humor varieert van plat (Koning Louis draagt onder zijn uniform dameslinterie) over ingenieus en droog tot zwart. Vooral de zwarte humor is overvloedig aanwezig: over de gestorven baby of over de verongelukkete familie van Louis wordt op een alledaagse, luchtige manier gepraat.

Houvast

Hoewel in *3 Koningen* de situatie en de personages niet duidelijk omlind worden, biedt deze produktie de toeschouwer toch meer houvast dan vorig werk van Compagnie de Koe (cf. de ondefinieerbare sfeer in *Epiloog van de eenzaamheid* en *De Touroperator*, zie Etcetera 36 en 39). Maar misschien is de houvast slechts

schijn.

De drie koningen hebben duidelijk banden met de kerkelijke overheden. Op deze manier krijg je de traditionele machtsblokken bijeen: de kroon, het leger, het geld en de kerk. Maar wat te doen met de toren die prominent aanwezig is op de scène? Via die toren staan de koningen in verbinding met de (buiten)wereld. Wanneer ze opgebeld worden, zie je dat de man in de toren hen belt. Gebruiken de drie de man in de toren als verbinding met de buitenwereld of is hij het die hen manipuleert? Op deze manier wordt een link gelegd met het manipulatiethema uit de proloogvoorstelling. En ook macht speelt een rol: de drie koningen testen hun onderlinge machtsverhoudingen maar kijken eensgezind neer op Philippe Sigaar, Philippe Modaal en Philippe met de Pet.

De drie koningen worden opgevoerd als onnozel, zielig en incompetent. Er zijn nog 'maatschappijkritische' zekerheden.

Bruno Koninckx

IK BEN TONEELSCHRIJVER !
Dus ben ik lid van SABAM
omdat zij mijn rechten verdedigt
en omdat zij mij bijstaat en
adviseert wanneer er zich eventuele
moeilijkheden voordoen

IK BEN TONEELSPELER !
Dus wend ik mij tot SABAM
omdat zij mij een brede
waaier van nieuwe Belgische
werken kan aanbieden.
Hiervoor hoef ik alleen maar
haar toneelbibliotheek te raadplegen.

**Aarzel niet ! Bel ons (02/230.26.60) of breng ons een bezoekje !
(Aarlenstraat 75-77 te 1040 Brussel)**

IS EEN MULTIDISCIPLINAIRE AUTEURSVERENIGING